

KATARÍNA ŠINÁKOVÁ: NAJVIAC MA TEŠIA „

ŠINÁKOVÁ: „MYSLIVÉ“ ZADANIA

Pani architektka, prečo sa vašim celoživotným profesným poslaním stala práve architektúra?

- Motívom nepochybne neboli peniaze. Práca architektka je pomerne ťažká a v tejto spoločnosti nedocenená, tým pádom aj nie vždy zaplatená. Mojm motivom bolo, že architektúru – tvorbu – robím rada. Každá zákazka, ktorá príde, ma teší možnosťou zamýšľať sa nad ňou a hľadať nové, dobré riešenia. Zároveň je to aj možnosť hry. Práve preto by ma nebavilo stereotypné osadzovanie veľmi podobných projektov. Keď dostanem zadanie, ktoré má v sebe možnosť rozmýšľať, hľadať iné uhly pohľadu, zahryznem sa do neho a nepustím, kým nepridem k uspokojivému záveru.

- Architektúra ma strašne baví, pri každej práci prežívam ten euforický zážitok, že práve teraz som vymyslela niečo nové, fungujúce a súčasne kreatívne. Potom nasleduje hrozný pocit nechuti, že prácu musím dotiahnuť do projektu a traumatizujúce zúfalstvo, keď klient začne do realizácie vnášať svoje nie vždy dobré nápady (smiech). A tak to ide stále dokola. Na nedostatok práce sa sťažovať nemôžem, myslím, že raz aj ako babička na dôchodku budem niečo kresliť a šikovať.

V projekčnej praxi ste od roku 1984, kedy ste ukončili štúdium na FA SVŠT...

- Fakultu architektúry SVŠT som končila u prof. Ing. arch. Jána Antala, CSc., na katedre občianskych a bytových stavieb. Diplomovú tému som si vybrala sama, jej záberom bolo polyfunkčné centrum Piešťan, ktoré sa však už vo fáze štúdie rozvinulo do takých rozmerov, že som chvíľami mala pocit, že diplomovku snáď nikdy nedokončím (smiech). Napokon som za ňu získala aj nejaké ocenenia. Prof. Antal mal pre mňa z hľadiska vzdelávania aj ďalšieho profesného smerovania veľkú hodnotu.

- A ešte jeden pedagóg, doc. Ing. arch. Vincent Trnkus, ktorý bol neuveriteľne zvláštnym človekom, navyše s veľmi negativistickým prístupom

Autistické centrum Andreas, Bratislava.

k ženám v architektonickej profesii. Vymýšľal veľmi osobité zadania ateliérových prác. Na škole som ho preto nemala rada, ale keď som sa dostala do projekčnej praxe, pochopila som, že ma svojim prístupom prinútil rozmýšľať. Možno aj vďaka nechuti a zlosti, s ktorými som sa jeho zadaniem venovala, vyburcoval vo mne schopnosť rozmýšľať vecne a tvorivo súčasne.

- Po škole som nastúpila do ŠPTÚ, do ateliéru Ing. arch. Gebauera, avšak ten zakrátko zomrel. Toto obdobie nehodnotím ako nejak zvlášť

Ing. arch. Katarína Šináková

pozitívne dôležité. Architektúra je totiž profesia, ktorú sa naučíte mať „v ruke“ až po rokoch praxe, pričom sa jej neustále učíte. Na začiatku profesnej dráhy som vedela len málo a „ceповanie“ starších kolegov malo zmysel. Otázka však stojí tak, či máte šťastie dostať sa k „učiteľovi“ – architektovi, ktorý vás môže obohatiť tým, čo pre tvorbu i život potrebujete. Výborným učiteľom pre mňa po tejto stránke bol akad. arch. Ivan Marko s ktorým som určité obdobie spolupracovala.

- Samoučenie, na ktoré sú často odkázaní absolventi vysokých škôl architektonického zamerania, je nepochybne ťažké, no v podstate aj tak si každý architekt musí prejsť to „svoje“ sám. V tejto profesii sa potrebujete naučiť technické záležitosti: normy a s kým ten – ktorý problém konzultovať, zosúladiť technické riešenie s funkciou a ekonomikou stavby, to vám dá bežná prax; nesmierne dôležité je ale naučiť sa najsť spôsob, ako pristupovať k zákazke a ako nad daným problémom rozmýšľať. A to sa človek naučí len rokmi.

- Po zmene režimu, keďže matky s malými deťmi boli vtedy „žiadany artikeli“, nastalo pre mňa pomerne náročné obdobie. Ale keďže som vždy strašne chcela robiť architektúru, cez toto (a vlastne aj cez všetky ostatné náročné životné obdobia) som sa nejako preniesla, našla som si spôsob ako robiť to, čo robím chcem. No trvalo mi pár rokov, kým som svoju profesnú i životnú cestu našla.

Mnohí architekti sa v súčasnosti venujú všetkým typom zákaziek. Ktoré sú pre vás tými najpodnetnejšími?

- To, či je zákazka zaujímavá, nesúvisí s jej veľkosťou. Venujem sa projektom stavieb, interiérov, dizajnu i „malému“ urbanizmu. Mám výborný tím spolupracovníkov odborných profesií, takže je sa o koho oprieť. Najviac ma však potešia tie „myslivé“ zadania, ako napríklad návrh urnovej steny. To bolo zadanie objemovo maličké, radí sa do kategórie drobná architektúra, ale filozoficky možno najzaujímavejšie zo všetkých.

- Pri jej návrhu som vychádzala z chápania života ako rieky. Preto stena akoby „tekla“

cez pozemok, a zároveň bola jeho ústredným bodom. Vlnovka ako rieka života, so štrkovým podsypom medzi podnožami, so sviečkami a kvetmi, tak ako to patrí k životu a smrti... Už mám pre ňu aj krásne miesto – stará alej z gaštanových stromov, cez ňu sa kľukatí od začiatku až po koniec...

- Samozrejme technicky je vymyslená veľmi jednoducho, ako skladačka z lega, aby bola ľahko realizovateľná. Nechcela som vytvoriť element, „odhodnený“ do rohu cintorína, ale ani prílišnú exhibíciu, nič nehovoriaci sochársky artefakt. Chcela som niečo normálne, pretože práve normálnosť neoddeliteľne patrí k ľudskému životu.

- Žiaľ, na prácu má vplyv aj fakt, že navrhnuté veci sa nie vždy podarí v plnom rozsahu dostať do realizácie (kvôli množstvu „svetských“ faktorov, nielen ekonomických). Vo všeobecnosti klienti, ktorí prichádzajú so svojimi zadaniami, sú limitovaní požiadavkami, najmä čo sa týka prevádzkového riešenia, funkčnosti, ekonomiky, návaznosťami na technické riešenie či väzbou na prostredie. Tieto primárne vstupy musia byť v projekte zohľadnené. Mojm cieľom je dostať sa do rovnakého duševného vnímania aké má investor, pretože musím porozumieť tomu, čo chce a potrebuje.

To doplním o svoje vnímanie architektúry. Potom nastáva súlad, vzájomná vyváženosť a výsledok je dobrý.

- Možnosť vniesť do práce výraznejší výpovedný nadštandard, ktorý nazývam hlbšou filozofiou projekčnej práce, sa však stáva zriedka. Ale to je potom to najradostnejšie, čo môže architekt vo svojej práci zažiť.

- V zásade mi takmer ani nezáleží na téme. Ako som už povedala, mala by byť taká, aby sa nad ňou dalo premýšľať, lebo to je pre mňa dôležité. Za rozhodujúce však považujem, aby sa podarilo nadviazať dobrý dialóg s investorom aj s dodávateľom, pretože obaja sú pri realizácii nesmierne potrební. Keď investor pochopí, na čo má architektka a dodávateľ zas, že stavba nie je len o tom, koľko na nej zarobí, výsledok stojí za to.

Z množstva vašich zaujímavých štúdií a projektov môžeme spomenúť vonkajší areál krytej plavárne Pasienky, galériu mladých umelcov na Račianskom mýte, letné kúpa-

Fitness centrum, Tehelné pole, Bratislava.

lisko Lamač, fitness na Tehelnom poli, Dom kultúry na Stromovej ulici na Kramároch či autistické centrum Andreas na Galandovej v Bratislave, ale venujete sa aj interiéru a dizajnu...

- Dom kultúry na Stromovej ulici bol pre mňa ako architektka neuveriteľne príjemným projektom. Jednalo sa o rekonštrukciu, nadstavbu a dostavbu pôvodného objektu, ktorá bola poňatá absolútne komplexne, takže sa riešila od štúdie, cez projekt, realizáciu stavby, až po interier, dokonca aj terénne úpravy. To mi dalo možnosť všetko so všetkým navzájom zosúladiť. Okrem toho spolupráca s investorom bola mimoriadne dobrá, čo považujem za veľmi dôležité. Pretože keď nenastane dialóg, stavba sa nedá realizovať k obojstrannej spokojnosti. Toto bola stavba, ktorej priebeh je snom každého architekta.

- Len taká malá radosť: mala som možnosť riešiť priestory klubu dôchodcov vo veselých farbách. Počiatočná úvaha investora bola klasická, v predstave hnedá, pochmúrna. Zdalo sa mi, že už pri pohľade na starý nábytok a tú farebnosť sa

Návrh urnovej steny.

začínam cítiť chorá, a tak sme to vyskúšali ináč. A myslím, že s pozitívnym ohlasom. Potešilo ma, že pán starosta Frimmel moju prácu ocenil verejným uznaním za zásluhy o rozvoj mestskej časti Bratislava Nové Mesto.

- Ďalším podnetným projektom bolo autistické centrum Andreas, ktoré bolo otvorené koncom roka 2006, pretože projekčné práce mali dlhý vývoj od štúdie až po realizáciu. Bojovali sme s časom a peniazmi. Tematicky to bolo veľmi inšpiratívne, pretože autisti boli pre mňa dovtedy pomerne neznámi. Musela som si preto našťudovať jednak to, čo vlastne autizmus je, ako aj filozofiu takéhoto typu zariadenia.

- Objekt je prevádzkovaný ako Regionálne centrum autizmu bratislavského samosprávneho kraja a bude fungovať ako domov sociálnych služieb, kde autistickí klienti prežijú celý svoj život, to znamená, že tam bývajú, varia si a jedia, chodia do záhrady, venujú sa remeselným aktivitám. Vzhľadom na to, že jednotliví ľudia sú postihnutí v rôznej miere, skupina je veľmi rôznorodá, teda aj ich potreby sú rozmanité. Práca na zákazke ma bavila práve preto, že to bola nielen nová téma, ale naviac obohatená o moment humanity. V tejto chvíli je zrealizovaný objekt, úpravy terénu a výsadba zelene ako aj výstavba altánku nás ešte len čakajú. Okrem toho spomínam aj na veľmi dobrý dialóg s investorom.

- Vždy, keď riešim tému, ktorú som dovtedy nespracúvala, mám vo zvyku si ju našťudovať nielen z knih, ale predovšetkým na tvári miesta. Obidem všetky prevádzky, o ktorých viem, pýtam

Dom kultúry na Stromovej ulici v Bratislave.

Vonkajší areál krytej plavárne Pásienky, Bratislava. Vizualizácia.

Krb ako centrálny objekt domu.

Misa. Dizajn Ing.arch. Katarína Šináková.

sa ľudí, čo si o priestore myslia, čo vnímajú ako dobré, čo ako zlé. Tak si urobím primárny názor, ako by prevádzka mala fungovať najoptimálnejšie – a to je práve to, čo ma na architektonickej tvorbe najviac teší.

- Takto som pristupovala aj k rekonštrukcii časti prevádzkovej budovy letného kúpaliska Tehelné pole pre prevádzku fitness centra. Vzhľadom na podmienky boli sme pomerne limitovaní plochou. Vychádzala som z toho, že „fitko“ je miesto, kde takmer nič nie je, len stroje, koberec a zrkadlá. Pýtala som sa sama seba, čo by tam vnieslo originalitu, ľudskosť. Okrem drobných prevádzkových zmien som sišla predovšetkým po farebnosti, ktorá je živšia, veselšia, ktorá človeka podnieti k tomu, aby sa v tomto priestore cítil plný energie, aby cítil, že je tam, kde chce byť.

- V súčasnosti sa už z hotových projektov realizuje letné kúpalisko v Lamači, to bude fajn, konečne Bratislava pribudnú kúpaliská. Bolo by

skvelé keby sa podarilo realizovať aj športovo rekreačný areál pri Pásienkach, bolo by to čosi, čoho v našom meste stále nie je dosť. A galériu mladých umelcov v tak krásnom prostredí ako je starý park na Račianskom Mýte s nádhernou vzrastlou zeleňou... to by bolo. Materiálovo je navrhnutá v drevenom obklade v kombinácii s pohľadovým betónom a čírym sklom, citlivo posadená do prostredia okolitej prírody, doplnená lomovým kameňom v exteriéri zelených lúk, poskytujúcich vonkajšie výstavné plochy.

- Pripravujem aj nové projekty bytových domov, administratívnych objektov, a iné témy. Na všetky sa teším.

- Hodnota architektúry pre mňa nespočíva v množstve preinvestovaných peňazí, preto veľkú výpovednú hodnotu majú aj veci malé, častokrát štúdie či škie, a drobná architektúra

a dizajn. Keďže robím aj realizácie do interiéru, veľmi rada si spomínam napríklad na krb, ktorý je síce drobnou stavebnou záležitosťou, ale poskytol mi možnosť poňať ho ako centrálny objekt domu. Krb stojí uprostred priestoru, obkolesený obývačkou, kuchyňou, jedálňou a schodiskom. Svojím spôsobom vedie dialóg s týmito funkciami priestoru a teda každá strana je trochu iná, má však aj zjednocujúcu funkciu, robí z priestoru celok.

- Čomu sa venujem skutočne radostne, to sú dizajnérske veci. Priam detskú radosť mi priniesla

výroba keramiky. S kamarátom Ing.arch. Vladom Institorisom (robi nádherné krby) sme sa stretli nad stolom s hlinou - primiešali sme trochu dialógu a trochu žartu a výsledkom boli celkom milé veci. Navyše nebolo treba dodržiavať termíny, ani nešlo o peniaze, bola to teda čistá radosť z tvorby.

Ďakujem za rozhovor.

Eva Bednáriková

Foto: archív K. Šinákovvej a redakcia.

Krb ako centrálny objekt domu.

HALOVÉ SYSTÉMY AVG

Tepelnoizolačné sendvičové systémy AVG	Trapezové profily AVG	Presvetlovacie prvky AVG	Príslušenstvo k systému AVG	Oceľové konštrukcie AVG	Chladiarenské a mraziarenské dvere	Fasádne systémy AVG	Architektonické prvky AVG
--	-----------------------	--------------------------	-----------------------------	-------------------------	------------------------------------	---------------------	---------------------------

Využitie stavebného systému AVG

<ul style="list-style-type: none"> • nákupné strediská • polyfunkčné objekty • športové a oddychové centra • autosalóny a servisné strediská • výstavné haly 	<ul style="list-style-type: none"> • výrobné objekty • skladové priestory • potravinárske objekty • chladiarenské a mraziarenské objekty • rekonštrukcie a zateplenie existujúcich objektov • rekonštrukcie striech a fasád 	<ul style="list-style-type: none"> • opláštenie objektov • hotely a reštaurácie • kongresové objekty • kancelárske budovy • školy a školské centrá
---	---	---

AVG group, a.s.
Vikanovská cesta 2
Vikanová (BB)
976 31

Bratislava:
GSM: +421 (0)915 838 572
FAX: +421 (0)2 444 502 28
E-mail: info-br@avg-group.com

Banská Bystrica:
GSM: +421 (0)915 833 516
FAX: +421 (0)98 418 83 42
E-mail: info-bb@avg-group.com

Košice:
GSM: +421 (0)915 838 574
GSM: +421 (0)905 883 806
FAX: +421 (0)65 677 06 44
E-mail: info-ko@avg-group.com

www.avg-group.com

Budeme radi, keď navštívite našu web stránku, kde si po vyplnení návratky môžete vyzbrať zdarma materiály o našich produktoch, ktoré Vám obratom doručíme poštou.

Pozývame Vás
do našej expozície
na výstave **CONECO**
20. - 24. 3. 2007
hala D, stánok č. 101.